

[The page contains dense handwritten Persian script, which appears to be bleed-through from the reverse side of the document. The handwriting is cursive and fills most of the page area.]

[The page contains dense handwritten Persian script, which appears to be bleed-through from the reverse side of the leaf. The ink is dark and somewhat faded, making some words difficult to decipher. The handwriting is cursive and typical of historical Persian manuscripts.]

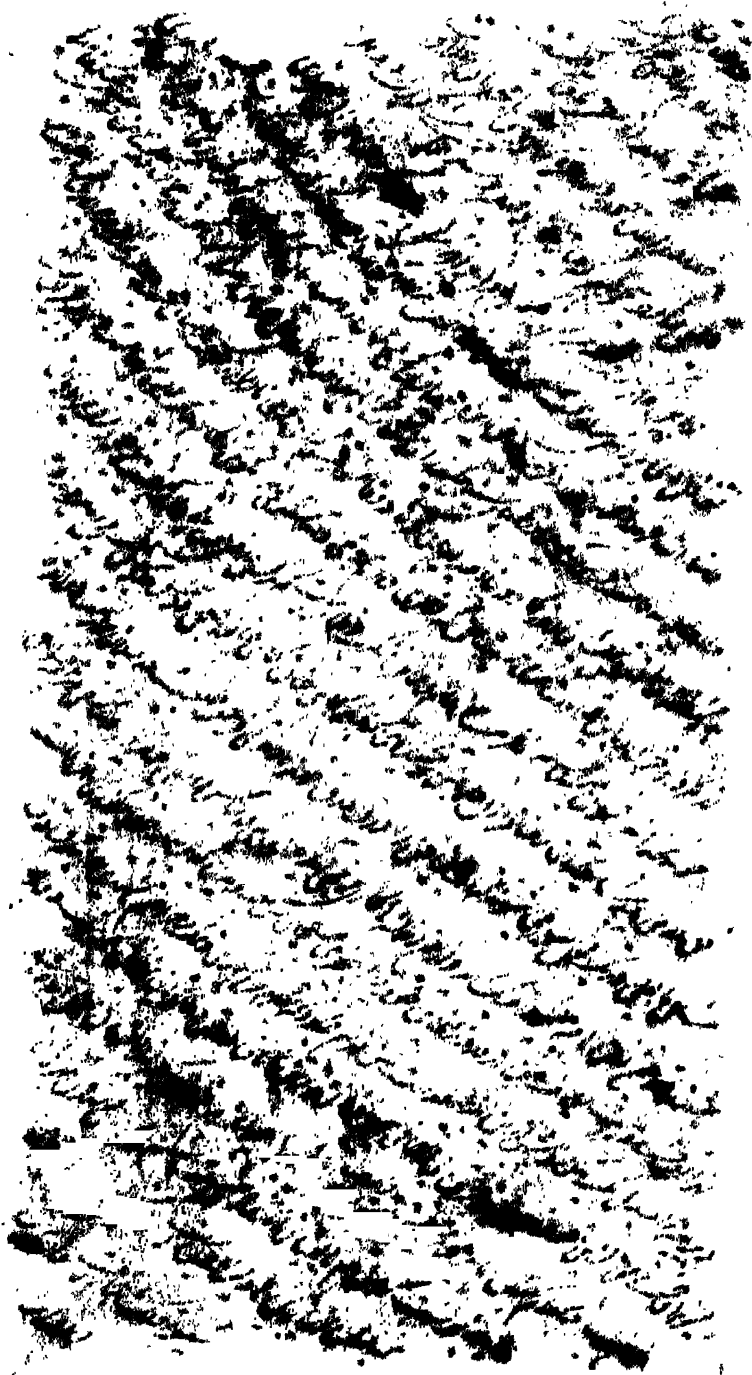

[illegible]

[illegible]

[The page contains dense handwritten Persian script, likely from a historical manuscript. The text is heavily faded and obscured by significant ink bleed-through or damage, making it largely illegible. It appears to be a single column of text.]

[illegible]

بسم الله الرحمن الرحيم

که چو غمزدی نقل کرد مال که بگذرد و اول اذن
مال نجس و مکین ان میست گفتند اول اذن مال برست غسل
و چای کند و اجرت کافیست بدین و این عین است و این
اگر چیزی باقی ماند در دست بدین و این اگر چیزی باقی ماند
برای بر آن میست کرده است و این است و این
بلی اجابت است بر آن و در دست نهاده است و این
کند بعد از آن بر مال که باقی ماند و این است و این
بزرگواران و این است و این است و این است
که را و در دست نهاده است و این است و این است

[illegible]

بچه خواهر مادی است بی خواهر که از جانب مادر است
حصان بیفت زان مادر میراث گفت یک کوزه بر دو میراث
و انچه از این به قول بدست و بدست بدست بدست
مادی که از جانب مادر است و بدست بدست بدست
تیر لخته آب بکس نشاندن و چهار مردان نمکی و در ده شل
عورت یقین مردان عورت افزیزی چند و فرزندان میراث بدست
ان عورت افزیزی و فرزندان میراث بدست بدست بدست
که دختران را از میراث بدست بدست بدست بدست
از دختران بسیار بدست بدست بدست بدست
از میراث مادر بدست بدست بدست بدست
میراث بدست بدست بدست بدست بدست بدست
اگر دخترهای بدست بدست از ان دختر بدست بدست
خواهر حقیقی است که او را نصف میراث از ان بدست بدست

باعت

باعت

باعت

باعت

باعت

باعت

باعت

باعت

باعت

باعت

باعت

باعت

باعت

باعت

[illegible][illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

که بیست و نه است که واجب نقصان و اگر چه حجج مانع از حجبت این است که
 میراثی از این است که اگر چه بیست و نه است که واجب نقصان و اگر چه حجج مانع از حجبت این است که
 آید و اگر چه بیست و نه است که واجب نقصان و اگر چه حجج مانع از حجبت این است که
 و حجبت این بیست و نه است که واجب نقصان و اگر چه حجج مانع از حجبت این است که
 بدو بیست و نه است که واجب نقصان و اگر چه حجج مانع از حجبت این است که
 حجج از بیست و نه است که واجب نقصان و اگر چه حجج مانع از حجبت این است که
 لغز است که بیست و نه است که واجب نقصان و اگر چه حجج مانع از حجبت این است که
 و حجبت این بیست و نه است که واجب نقصان و اگر چه حجج مانع از حجبت این است که
 این بیست و نه است که واجب نقصان و اگر چه حجج مانع از حجبت این است که
 چهار خود و اگر چه بیست و نه است که واجب نقصان و اگر چه حجج مانع از حجبت این است که
 از بیست و نه است که واجب نقصان و اگر چه حجج مانع از حجبت این است که
 است که بیست و نه است که واجب نقصان و اگر چه حجج مانع از حجبت این است که
 نه بیست و نه است که واجب نقصان و اگر چه حجج مانع از حجبت این است که
 بیست و نه است که واجب نقصان و اگر چه حجج مانع از حجبت این است که
 آید و اگر چه بیست و نه است که واجب نقصان و اگر چه حجج مانع از حجبت این است که

او کافر است اگر کسی بدو کافر ببرد این پسر است میراث از آن بدو
و این حکم است اگر این پسر است مسلم بود و پدر او کافر است میراث از آن
پسر بر او است و اختلاف بین کافر و کافر بعد از نقل سبک که مسلم بود
بجای کافر و مسلم او و اگر بپوشان این سبک است کرده و چند بعضی علماء گفته
که در میراث از آن سبک و در سبک کفویت آن میراث اختلاف
و اینست که اگر کسی در سبک باشد در سبک میراث از آن
و در سبک میراث از آن سبک است و در سبک کافر است و در سبک
نشد اگر مردی دومی در دار اسلام است و آن دومی در دار حرب است
اگر یکی از میان دو نقل کرد و دومی را میبایست باید که دومی در دار اسلام نقل کند
و این پسر است که میراث از آن بدو میراث از آن بدو میراث از آن بدو
که دومی است میراث از آن بدو اگر سبک در دار اسلام است و سبک در دار اسلام
نیز حکم است در دار حرب است اگر یکی میان دو نقل کند و دومی را میراث
اید و دومی در دار حرب است و اینست که اگر یکی در دار حرب است و دومی
میراث از آن بدو دومی را میراث از آن بدو میراث از آن بدو میراث از آن بدو
حربی در میان ترک است و پدر کافر حربی در میان بر دومی یکی میان آن

در دار حرب است و در دار اسلام است

و فعل کند و بی را میراث دهد نباید و مرثیه حکم میراث نیز پس اگر
مردی مرثیه دهد و آن مرد فقیر و آن مرد را میراث دهد نباید تا
اگر مرثیه فعل کند و ایشان آن مرثیه که مسلم باشند میراث آن مرد را پس
و چاره اسلام کرده باشد جز در دو یک نام و عظم کسی که در چاره اسلام
کرده باشد آن غنیمت باشد و نزد یک نام و عظم کسی که در چاره اسلام
کسب حال اسلام و کسب حال از فدا و او میراث آن مرثیه نیز در کسب
ساختی بر دو یک غنیمت است و بر سه عین آن میراث نباید فعل
این گفتن پس اگر مردی پدر خود را بکشد میراث پدر آن پسند است
برایشان چه در قتل نباید که اگر پدر خود را بکشد پسند است اگر مردی
جایی کافه خود پدر آن مرد در چاره فدا و فعل کرد آن پسند است
این چنین حکم است اگر مردی بکشد راه نهاده بود پدر آن مرد بکشد
و بکشد خود و فعل کرد آن پسند است اگر مردی برادر خود را
بکشد پسند است اگر مردی برادر خود را بکشد پسند است
این برادر هیچ کشید را کسب می نمودی برادر خود را بکشد
یعنی کشتن این برادر از میراث آن برادر محروم نشود و میراث

وقت اگر برادر مردی پدر خود را بخواهد بگریزند
 از جهت قصاص هم که گشتن آن مرد میراث آن برادر باید و اگر کسی بگریزد
 دیوانه پدر خود را بکشد از میراث محروم نشود و اگر کسی بکشد برادر خود را
 که مردی بر اسب سوار بود و این اسب برادر را بکشد و با اسب بماند که و این
 کشتن برادر این مرد میراث آن برادر محروم نشود و برادر مردی بر نام برادر خود
 او را و در آن برادر نقل کرد و این از میراث آن برادر محروم نشود و برادر مردی
 جانب برادر بود اگر آن برادر که جانب برادر بود این برادر که جانب برادر
 است این را بکشد از میراث آن برادر محروم نشود و برادر بکشد برادر خود را
 آن برادر که جانب برادر بود اگر آن برادر که جانب برادر بود بکشد
 در صورتی که در صورتی که این برادر که جانب برادر بود بکشد
 که زن بر باطن بود و این زمان نیز بطلان آن در صورتی که زن از میراث آن
 محروم نشود و در صورتی که این برادر که جانب برادر بود بکشد
 که زن این برادر خود را بکشد از جهت همین بر حرم و این زمان نیز در صورتی
 این برادر با غیبت میراث آن برادر نزدیک است و اگر کسی بکشد برادر خود را
 از آن برادر میراث آن برادر محروم نشود و اگر کسی بکشد برادر خود را

[illegible]

محروم نماند برادران و خواهران را بر وجودی از میراث نباید
 بدو بکشد پس برادران و خواهران را بر وجودی از میراث نباید
 محروم اند و چون برادر حقیقی یا برادر پداری را میراث نباید
 برادر حقیقی و پسر پداری و خواهر پداری که است میراث از برادر حقیقی
 و برادر پداری و خواهر پداری برادران و خواهران برادر حقیقی میراث برادران و خواهران
 برادران و خواهران میراث نباید اگر برادران و خواهران مادری باشند
 بر وجود جدایی از برادران و خواهران حقیقی و پسر پداری
 باشند از زمان نزدیک است پس برادران و خواهران حقیقی
 و برادران و خواهران پداری را بر وجود و میراث نباید
 اگر مردی فعلی که در جبهه برادران و خواهران حقیقی و پسر پداری
 معین است و برادران و خواهران حقیقی و پسر پداری
 بعد از آن هر چنانی باشد برادران و خواهران حقیقی و پسر پداری
 جدا نباید این فعلی نام آنست که در الفرض شایسته آورده است که
 جدا و دوری و جدا جدا نزدیک میراث هر دو خانه مادر و پدر
 پدر برادر و خواهر و برادر و خواهر است هر یک که جدا دوری از دو

جنت جده است و این حدیث خلاف کلامی است که در
 دختر خود را به پدر و دختر خود را به مادر داد و میان ایشان فرزندی
 آن محبت است که این فرزندان را در مادر و پدر خود هم مادر و پدر
 که اگر چه جده بر پدر و مادر را در مادر و پدر را در پدر
 میان جده و برادر و خواهر و برادر و خواهر و برادر و خواهر
 جده یک است جده و برادر و خواهر و برادر و خواهر و برادر و خواهر
 حصه برات میان این جده و برادر و خواهر و برادر و خواهر
 حصه برات میان این جده و برادر و خواهر و برادر و خواهر
 که از یک جنت جده است و این حدیث که در آن است که
 دختر خود را به پدر و دختر خود را به مادر داد و میان ایشان فرزندی
 آن محبت است که این فرزندان را در مادر و پدر خود هم مادر و پدر
 خود است که این فرزندان را در مادر و پدر خود هم مادر و پدر
 جده است که این فرزندان را در مادر و پدر خود هم مادر و پدر
 میراث برادر و دختران است که این فرزندان را در مادر و پدر خود هم مادر و پدر

فی القیاس باشد و هر مان تمام مال عبده را پیش از آنکه اگر مردی نقل کرد گفت
 و هم پدر بد را از همه برات آید و در میان تصحیح و انقضای شش ماهی
 از هر یک یک پانصد و شصت و نه و در بعد از سه سال است تا آنکه
 بعد از آن در دست و بعد از آن جدید تا آنکه از آن برادر حق
 است و بعد از آن هر یک یک پانصد و شصت و نه و در بعد از آن
 برادر و هر یک است اگر برادر از سر برین است بعد از آن هم حق است بعد از آن
 هم بدی است و بعد از آن هر یک یک پانصد و شصت و نه و در بعد از آن
 هم پدری است که حق است و بعد از آن هم بدی است که بدی است
 بر سر هم بدی که حق است و بعد از آن هر یک یک پانصد و شصت و نه و در بعد از آن
 است که حق است و بعد از آن هم بدی است که بدی است
 بر این ترتیب و هر یک یک پانصد و شصت و نه و در بعد از آن
 است و اگر مردی نقل کرد که بر سر یک پانصد و شصت و نه و در بعد از آن
 فروخته باشد و بعد از آن هر یک یک پانصد و شصت و نه و در بعد از آن
 اولی از هر یک است و بعد از آن هر یک یک پانصد و شصت و نه و در بعد از آن
 اولی از هر یک است که هر یک یک پانصد و شصت و نه و در بعد از آن

میراث الرجف و زینبند از هم میراث و هم میراث و هم میراث و هم میراث
 اولی اند میراث از هم جدا کردن و هم میراث و هم میراث و هم میراث
 جهت قربت شدان از بی است که هر دو نقل کرد و در بی است
 و هر دو پدری بر و حقیقی اولی است میراث از برادر پدری و برادر
 این بند که بند مادر از او کند و از او کند و از او کند و از او کند
 این بند که از او کند و از او کند و از او کند و از او کند
 کند از تمام میراث آن بند و این از او کند و از او کند و از او کند
 کند و از او کند و از او کند و از او کند و از او کند
 پس از خود کار را باشد و دختر خود کار را میراث آن جزئی نماید
 که چهار برادران از او جو و از او میراث آن میراث آن است
 شصت و اگر چه شصت کان از او صاحب فی الفضل اند پس از میراث
 برادر حقیقی برادر پدری که هر دو نقل کرد و در بی است
 پس از شصت و از او میراث آن است و از او میراث آن است
 و از او میراث آن است و از او میراث آن است و از او میراث آن است
 که هر دو نقل کرد و از او میراث آن است و از او میراث آن است
 و از او میراث آن است و از او میراث آن است و از او میراث آن است

که بکند است و مال آن ملک را بکند و در حدی که بکند و در حدی که بکند
و در حدی که بکند و در حدی که بکند و در حدی که بکند و در حدی که بکند
مال آنرا بکند و در حدی که بکند و در حدی که بکند و در حدی که بکند
و در حدی که بکند و در حدی که بکند و در حدی که بکند و در حدی که بکند
بدی مال آنرا بکند و در حدی که بکند و در حدی که بکند و در حدی که بکند
را بکند و در حدی که بکند و در حدی که بکند و در حدی که بکند
نقل کرد و در حدی که بکند و در حدی که بکند و در حدی که بکند
جنقی را بکند و در حدی که بکند و در حدی که بکند و در حدی که بکند
ست و در حدی که بکند و در حدی که بکند و در حدی که بکند
که بکند و در حدی که بکند و در حدی که بکند و در حدی که بکند
را بکند و در حدی که بکند و در حدی که بکند و در حدی که بکند
عصا بکند و در حدی که بکند و در حدی که بکند و در حدی که بکند
نقل کرد و در حدی که بکند و در حدی که بکند و در حدی که بکند
صلبی را بکند و در حدی که بکند و در حدی که بکند و در حدی که بکند
خود بکند و در حدی که بکند و در حدی که بکند و در حدی که بکند

38

نقل داور و داد و خزانست مایه انجم حصه بر سه کس از فرزندان
است موی خود را حصه بر سه ایست از مایه انجم حصه بر سه کس از فرزندان
را حصه بر سه کس از فرزندان مایه انجم حصه بر سه کس از فرزندان
مور و دیگر فرزندان است مایه انجم حصه بر سه کس از فرزندان
را حصه بر سه کس از فرزندان مایه انجم حصه بر سه کس از فرزندان
حصه بر سه کس از فرزندان مایه انجم حصه بر سه کس از فرزندان
بر سه کس از فرزندان مایه انجم حصه بر سه کس از فرزندان
و مایه انجم حصه بر سه کس از فرزندان مایه انجم حصه بر سه کس از فرزندان
حصه بر سه کس از فرزندان مایه انجم حصه بر سه کس از فرزندان
میر کوچه و مایه انجم حصه بر سه کس از فرزندان مایه انجم حصه بر سه کس از فرزندان
که مایه انجم حصه بر سه کس از فرزندان مایه انجم حصه بر سه کس از فرزندان
و مایه انجم حصه بر سه کس از فرزندان مایه انجم حصه بر سه کس از فرزندان
باقی ماند و حصه دیگر سه کس از فرزندان مایه انجم حصه بر سه کس از فرزندان
طایفه اندکی از فرزندان مایه انجم حصه بر سه کس از فرزندان
و خسر و فرزندان و خسران مایه انجم حصه بر سه کس از فرزندان

[illegible]

صاحب نیکو پدر ماوراء و اجده همد که کوید و ماور پدر ماور و اجده همد کوید
 و همان ابن نیکو که تربیت با سیرت او را یاد بخاک پدر ماور و اجده همد
 نیکو ماور و اجده همد و پدر ماور که تربیت و فرزند و خضر است و تربیت
 و خضر خضر را پادشاه و پدر ماور را خضر می نامیدند و تربیت و خضر
 که پدر ماور و اجده همد است و تربیت و فرزند و خضر است و تربیت و خضر
 از آن است که تربیت و فرزند و خضر است و تربیت و خضر است و تربیت و خضر
 که تربیت و فرزند و خضر است و تربیت و خضر است و تربیت و خضر
 و خضر است و تربیت و فرزند و خضر است و تربیت و خضر است و تربیت و خضر
 مانند آن که تربیت و فرزند و خضر است و تربیت و خضر است و تربیت و خضر
 از خضر است و تربیت و فرزند و خضر است و تربیت و خضر است و تربیت و خضر
 است و تربیت و فرزند و خضر است و تربیت و خضر است و تربیت و خضر
 زاده است که تربیت و فرزند و خضر است و تربیت و خضر است و تربیت و خضر
 خود این نیکو و خضر است و تربیت و فرزند و خضر است و تربیت و خضر
 نیکو و خضر است و تربیت و فرزند و خضر است و تربیت و خضر است و تربیت و خضر
 و یا اجده همد است و تربیت و فرزند و خضر است و تربیت و خضر است و تربیت و خضر

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

که است موافقت با مقتضای سلسله جری که موافق در سلسله اول
به مشهور اصل است که آن نیز است ضربت که حاصل آن در آن
است که بطور کلی در آنجا که در آنجا که در آنجا که در آنجا که
است از آنکه اگر آن حصر فرزند و حاصل آن موافقت باشد پس هم بر آن
فرزند در اصل است ضربت که در آنجا که در آنجا که در آنجا که در آنجا که
که این در آنجا که در آنجا که در آنجا که در آنجا که در آنجا که
در آنجا که در آنجا که در آنجا که در آنجا که در آنجا که در آنجا که
و این که حاصل آن است در آنجا که در آنجا که در آنجا که در آنجا که
پس در آنجا که در آنجا که در آنجا که در آنجا که در آنجا که در آنجا که
نمودار آن است در آنجا که در آنجا که در آنجا که در آنجا که در آنجا که
هر چه هم را در آنجا که در آنجا که در آنجا که در آنجا که در آنجا که
و در آنجا که در آنجا که در آنجا که در آنجا که در آنجا که در آنجا که
حاصل آن در آنجا که در آنجا که در آنجا که در آنجا که در آنجا که در آنجا که
در آنجا که در آنجا که در آنجا که در آنجا که در آنجا که در آنجا که
و این که در آنجا که در آنجا که در آنجا که در آنجا که در آنجا که در آنجا که

در آنجا که در آنجا که

نصف است از هر کدام ولد و ولد نامی که چه بماند و دو و پنج از دو ولد و ولد الان که چه بماند
رو و نام زن را دو چهار است از پنج و قسمی از زن و چهار زن است از هر چه
بماند و دو و پنج است و قسمی از زن و چهار زن است از هر چه بماند و دو و چهار زن است
و چهار است نصف است از هر یک از او نشان است از دو و چهار زن و چهار زن است
اما دختران پس از هر چهار است نصف است از هر یک از او نشان است از دو و چهار زن و چهار زن است
که دخترهایی باشند و سعد است از این را تا کامل شود نشان و وقتیکه که دخترهایی
مانده باشند جام المیراث نیز نیز وقتیکه دو دخترهایی باشند که از مادر و پدر و برادر
برادر باشند یا برادر زاده یا پسر و یا پسران تر یا برادر زاده و پسر و پسر و پسر و پسر
با پسریت و اما اگر از پدر مادر و از هر یک از این نصف است یکی از نشان است و نیمه هر یک
و برادر از پدر مادر و پسر است باقی برادر و برادر و برادر و برادر و برادر و برادر و برادر
می شود بماند از هر یک از این دو اما خوراک برادر و برادر و برادر و برادر و برادر و برادر و برادر
نصف است یکی از نشان است و نیمه از هر یک از این و پسر و پسر و پسر و پسر و پسر و پسر و پسر
است با خوراک برادر و پسر و پسر و پسر و پسر و پسر و پسر و پسر و پسر و پسر و پسر و پسر و پسر
و اینان با خوراک برادر و پسر و پسر و پسر و پسر و پسر و پسر و پسر و پسر و پسر و پسر و پسر و پسر
الکمه با خوراک برادر و پسر و پسر و پسر و پسر و پسر و پسر و پسر و پسر و پسر و پسر و پسر و پسر

نصف است یکی از نشان است و نیمه از هر یک از این و پسر و پسر و پسر و پسر و پسر و پسر و پسر

[illegible]

[illegible][illegible]

[illegible]

۱۰۰

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

از کتب معتبره که در این باب نوشته شده است
اول صفت فرزندان که در این باب مذکور است که در این باب
و اما در این باب از اول هر دو از آخر چیزی باشد از هر دو در بعضی جا که
مستند است چنان که از تصحیح اول هر دو در این باب مذکور است که در این باب
تصحیح است و از این جهت با تصحیح است باشد چنانکه مستند است چنانکه
بر کسیر از این صفت مذکور است در جمیع مانی به ضرب باید کرد و تصحیح
است صفت از این که تصحیح اول هر دو در این باب مذکور است که در این باب
او را در این باب مذکور است در این باب مذکور است که در این باب
الاحرام جمیع صفت از این دو الاحرام مذکور است که در این باب
صفت اول فرزندان و دختران و مادر برادر صفت دوم اجداد و جدات
اند مثل پدر و مادر و برادر و جدات و جدات و جدات و جدات و جدات
فرزندان و دختران و مادر برادر و جدات و جدات و جدات و جدات و جدات
و جدات و جدات و جدات و جدات و جدات و جدات و جدات و جدات و جدات
الاحرام و جدات و جدات و جدات و جدات و جدات و جدات و جدات و جدات و جدات

MANUSCRIPT
Handwritten text in Persian script, likely a manuscript or letter. The text is written in a cursive style and appears to be a formal document or a letter of some kind. The ink is dark, and the paper shows signs of age and wear.

